

Előfizetési ár)

Negyedévre . . . 1 fr. 50 kr.
Félévre 3 fr. — kr

Felelős szerkesztő, kiadótulajdonos:

SZÁVAY GYULA.

Főmunkatárs:

GERŐ GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 20. sz.

Megjelen minden vasárnap.

VIZÁRADÁSKOR.

Ti, akik kényelmes palotákban éltek,
S veszedelem ellen óva van személyetek,
Kik a vész híreket csak úgy olvassátok,
Oh nem értitek meg; izgató ingerrel
Hatnak csak reátok!

De a szegény nép künn, nézzétek miként küzd!
Veszendő vagyont mint ment életveszély közt.
Nem indítanak meg a kipergő könnyek,
Mikor felétek kis fehér batyuikkal
Menekülve jönnek?...

Bállal, mulatsággal hagyjatok fel mostan!
Zene itt né zúgjon — mig vészharang ottan!...
Bánata fűjét most vegyétek ti részül:
Hisz fehér kalácstok barna kenyerével
Egy buzából készül!

Szávay Gyula.

Kedélyes.

Szobaleány: De hát az Isten szerelméért István, maga azokat a finom szivarokat a csizmába pakkolja bele. Ugyan mit mond az ur, ha a fürdőbe érnek, és maga a csizmából pakkolja ki a szivarokat.

István: Mit? Hát azt mondja, hogy: te hét ország számára, hol volt az eszed, hogy ezeket a szivarokat a csizmába pakkoltad! Azt gondold, hogy disznó vagyok! Takarodjál velök és szívd el magad!

Mire jó a hirdetés.

P. nagykereskedő barátom beszélt el, hogy a mi nap egy hirdetést tett közzé a lapokban, hogy egy ügyes

kezű fiatal ember minden pillanatban alkalmazást nyerhet üzletében. Néhány nap mulva azt vette észre, hogy Wertheim-szekrényéből egy ezer forintos bankjegy hiányzik, de helyette egy papírszeletet talált ott, melyre ez volt írva: Egy ügyes kezű fiatal ember alkalmazást keresett és talált az ön üzletében, — de csak egy pillanatra.

Idézet egy tudósításból.

„Az egylet házi szegényei között 25 pár cipőt osztott ki, melyekkel nem egy könyvet törölt le azok szeméből.“

A NŐKRŐL, A NŐKNEK.

— Karcolat. —

I.

Sylvester estvéjén történt; derült társaságunkban szebbnél szebb nők voltak jelen, és valóban nem kis zavarba jutnék, ha valaki azt kérdezné tőlem: a sok közül melyiket tartom *legszebbnek*?

A maga nemébea mindegyik legszebb volt, és ha a barnákat nem *imádrám*, a szőkékért nem *rajonganék*, a választás sokkal könnyebbé válnék.

És ez illatos körben, *rózsák* és *kaméliák* szomszéd-ságában, nem éreztem magamat teljesen boldognak. Ke-resztül-kasul kérdezősködtek, nehezteltek *hallgatásomért*, és én azon kényszerhelyzetben voltam, hogy kérdezős-ködéseiket udvariatlanul válasz nélkül kellett hagynom.

Pedig igen egyszerű oka volt a dolognak; meg is mondom, ha még oly nagyon neheztelnek is. *Hallgat-tam, mert nem lehetett szóhoz jutnom.*

Ez nem az önök hibája hölgyeim; nem akarom ezzel vádolni.

Ádám ösapánkat érheti csak a vád. Mig egyedül volt a világon, *nem volt kivel beszélnie*; unalmában le-heveredett a gyepre, és mire felébredt, *Éva* már ott állott mellette.

Szegény ösapánk beszélni akart, elmondani boldog álmaikat; — már késő; *az első asszony* megszólalt, és az *első férfi* nem juthatott szóhoz.

Igy voltam én is Sylvester estvéjén; mikor *egy nő* a férfival az *anya nyelvén* kezd beszélni, akkor a férfinak az anyanyelvén *hallgatnia* kell.

De miután több kérdésükre adósuk maradtam, adósságoktól pedig lehetőleg tartózkodni iparkodom, engedjék meg, hogy itt e helyen feleljek meg legnehe-zebb kérdésekre: *miért maradtam eddig nőtelen?*

Ez bizony nehéz kérdés! Kihívó kérdés; próbá-köve az őszinteségnek; nem nyit semerre sem kibuvó utat, és aki mégis mellékutakon keres menekvést, csak jobban belebonyolódik az ellentmondások tömkelegébe.

Mondhatnám egész egyszerűen: mert nem volt kedvem nőszülni; de ekkor hazudnám; *kedvem* volt, de nem volt „*mersz*“em. Maradjunk meg csak az általam felállított képletnél.

Rózsák és *kaméliák* társaságában voltam; a rózsa szép; teljes pompájában tárja fel kelyheit; illatot, fényt áraszt maga körül; de hejh a kelyhek mögött sok apró bogarak lappanganak; és ha a szép virág után nyulunk, *töviseitől* megsebezve vonjuk vissza kezeinket.

A kamélia is szép, egyszerű, nemes és szerény vi-rág; nincs ugyan tövise, nincs annyi bogara, mint a rózsának, de nincs is *illata*.

Ha a *rózsa* szépségéhez a kamélia nemes egysze-rüsége, szerénysége és *símasága*, vagy a *kamélia* nemes tulajdonaihoz a rózsa bűvös illata csatlakozhatnék, ha az egyiknek *hiányait* a másiknak *előnyei* pótolnák, hig-yjék meg hölgyeim, nem intézhetnék volna hozzám a ké-nyes kérdést, melyre — hogy az udvariatlanság sulyos vádjába ne essem — csakis így *képletesen* lehetett vá-laszolnom.

Ha azonban biztositanak, hogy az általam válasz-tandó *rózsának tövisei* nem lesznek, vagy a keblemre tüzendő *kamélia* illatos leend, még ezen a farsangon *papucs* alá hajtom a fejemet és átengedem ez ügyben, leendő nőmnek az *utolsó szót*.

Aranyos Káka.

Nyomdafesték és betűk monológja

a Czéhféle nyomdában.

A	b	c	d	e	f	g
h	i	[REDACTED]			j	k
l	m	[REDACTED]			n	o
p	q	[REDACTED]			r	s
t	u	[REDACTED]			v	x
y	!	?	.	;	;	?
					!	z

Nyomdafesték. Istenem, be fekete az én sorsom! *Abcdefghi...* No testvérek, mi se hittük ám, hogy ilyen komédiás szerepünk legyen! Pirulunk, mikor csü-törtökön és vasárnap azt kell magasztalnunk, amit szer-dán és szombatán gyalázunk!! (A „*Győri Közlöny*“ és „*Hazánk*“ egy nyomdába kerültek).

Iusto titulo.

Szamárnak titulálta a törvényszéki irnok egyik fölebb-valóját.

Rohanva rohant ez a törvényszéki ülnökhöz, elégté-telt kérendő.

Nem is késett a büntetés, szigorú megrovás alakjában: „a hivatali titoknak könnyelmű elárulása miatt“.

Dicsbeszéd.

Egyletünk érdemes elnökének, Istenben boldogult elődömnek képét akasztjuk most az egylet határozatá-ból fel egyletünk termének falára. Annyi érdemet szer-zett a megboldogult az egylet körül, hogy már életében megérdemelte volna, hogy felakasztassék, de... (Éljen!)

Garabonciás látéseve.

(A színházból.)

A. (a színházból hazamenet találkozok egyik pajtásával).

B. Hol voltál pajtás?

A. A színházban.

B. Jó darab az a „Pünkösdi királyné“?

A. Megérte a *husz krajcárt*, a mit befizettem.

* * *
Horváth Arnold jutalomjátékául „*Színházi képtelenség*“ került színre. Derék tenoristánk azon meggyőződésére jutott, hogy ilyen jutalomjátékból *hitelezőket* kielégíteni: valódi „*képtelenség*“.

* * *
Színházunk műsora a legközelebbi napokban:

„*Egy pohár víz*“, „*Dráma a tenger fenekén*“ és „*A vízözön*“.

* * *
Szegény direktorunk *kétszeres* áldozat: eddig csak a deficitben *uszott*, most meg már a vízben is uszhatik. Ha Pápa szárazra nem *segíti*, menthetlenül veszve van.

* * *
A víz által kiöntött színházi patkányok a napokban *közgyűlést* tartottak és elhatározták: hogy a víz lefolytáig *páholyokat* bérelnek.

Targoncás Matyi, műveit hordár levelei a szerkesztőséghez.

Nemösre becsült redakzionárius úr!

Ámbátor nemösre becsült és kiválságosan megtisztelt redakzionárius úr, azon sajátkezű ígérte kaptam, hogy beköszöntésül ezen levelém élén arcképemet is lefényképeztetni, mégis az arcképrajzoló buzgó hanyagságát szerencsémnek ösmérem kimenteni, és így teljesen új adjusztérungomban majd csak az következő ujságban fogom magamat az érdemekben dús közönségnek beaufírolni.

Mesterségem irányában ámbátor csak hordár volnék, de ezen mineműségemben elég élvezetesnek találok magamat, az világ kerek folyásának menetét is figyelemmel viszonyítani, és így az utcasarkokon, a kávéházakban, bormérőkben, színházban is, nagyon sokat tapasztaltatván, érdemesített észrevételeimet az nyilvánvalóság előtt is köztudományra juttatni, kellő szerénytelenséggel bátorodom.

Sok titokzatos dolgozatoknak gyűvök én az nyomatára, amiről az rendes ezibil uraságok jóhiszeműleg semmit sem sejtene. Itt van, hogy tovább ne keressenem, az Muki urfi. Fain egy jogászocska; minden második nap egy rúzsaszinü levelecskét csusztat a markomba; nem is szól, csak int, már én tudom kire aprehendál az a levél; mikor aztán a szép Melania kisasszony, bánatos búban elgondolkozva, vecsernyére megy a karmelitákhoz, szépen melléje lopózom és a hátulsó zsebébe csusztatom az sóhajtozó szerelmi hirnököt. Minapába

meg majd megjártam; egy halydu sétálgatott véletlenül az utcán, és azt gondolván, hogy az Melania kisasszonytól hajlandóságom volna valamit eltulajdonítani; mikor aztán megespikáltam neki a dolog miben voltát, nagyot nevetett és azt mondja: hogy vétek még ilyen fiatal leánykát szeretni. Pedig én tudom, hogy Melania kisasszony nem így gondolkozik. Mert hiában no, a szerelyem olyan portéka, mely ha fiatal korában el nem kel, vétségére bizony nem eredményez rúzsaszinü levelet.

Második érdemes kundsáftom egy öreg ur, kinek koponyájáról a szerelyem lángja már ugyancsak leperzselte a gypet — — —

No de nem lehet mindent egyszerre denunczirozni; jövőre is szívesen tolakodó vendége lesz

redakzionárius ur által kiválságban tisztelt szolgálja

Targoncás Matyi.
az művelt hordár.

Knofelblüh Max ör

akbaskhadásai.

In Raabsziget is e grajsze veszedelem! Ott félnek legjobban a víztől. Pedig az nem lehet rossz néven venni ha lesz is ott nadj víz, hiszen ahányszor csak volt edj tűz, az volt mind in Raab-Szigeth. Mast adja hozzá a sars a vizet szinthén!

Voltham magam is nadjon már khiváncsi, milyen árviz motatja a thültésrül magáth. Mandam én, hodj az volt edj akhora nadj vízüzön, hodj — úgy éljen az én fejem, khomalan félttem magamat és mikhor jüttem onnan bele a városba, da hab ich auch g'sagt amit a herr von Lajos /khirály: Masth már nem bánom, „othánam a vízüzön!“

Mangyák az antisemita sornálok mindig, hodj van Madjarországban edj új birtokos osztály, aki mast khetkhezi magáth. Bizamosan gondolják ők a madjar viz-birtokosokosakat.

Khérdezi az én onokhaücsém, akhi masth madjarosította az ő nevét Hadjmavirághy Max-ra, hodj khit neveznek odjnevezett új „füldesór“nak?

Én nevezem új füldesórnak a vizet, felelthem.

Ebben az évben a *vizkhereszt* önnepe annyi *viz-et* hozott, hodj edj igazi *khereszt* a nyakhonkhon.

Alapos kérdés.

Beteg: Mit szabad innom doktor ur?

Orvos: Igyék csak vizes bort!

Beteg: Melyik borkereskedést ajánlja doktor ur nekem erre?

GAMBETTA.

Túl jégborított, rideg Alpokon,
Atlanti tenger kék hullámaig,
Uralkodván ősfoglalt föld felett —
Egy dicsőségben felnőtt nép lakik.
Ott látni folyton zászlaján a repkényt,
Dicsőségért kész élni, halni egyként!

Lánglelkü Caesar küzdött ellenük
S harcban derék, győzelmes légiók;
Amerre Róma vitte fegyverét,
Meghódított ott minden régiót;
A gyermek Galliát már nyomta terhe
S a férfi terhét válláról leverte!

Rajongó lelke kárpótlá magát:
Mit szomjazott és nem élvezhetett,
Mértéktelenül hajta most fel az
Édes szabadsággal telt serleget.
Részeg lett s népe és királya vére
Hullt szabadsága fehér köntösére....

Majd felragadta harci fegyverét
S Napoleonnal élén síkra szállt,
Levert népek, döntött trónok felett
Kereste és osztotta a halált,
S hírét hirdette nemzetekre szólva
Dicsőségesen lengő trikolórja.

A fényt követni szokta mindig árny;
Annyi kivitt fényes „gloire“ után
Mint déli napra napfogyatkozás:
Auszterlitzre következett Sedan.
Tört zászlajával állott elhagyatva,
Lelkét tüzelve bosszura, revanchera!

Sirjához hogyha mentek, franciák,
Ne feledjétek soha jelszavát!
S ha egykor a nap eljövend midőn
Revancheot adtok véres harcmezőn:
Dalljátok ott el, hogy amint hívé:
„Le jour de la gloire est arrivé!“

Pirulva türte büszke homlokán
A durva győző súlyos vaskezét,
S hogysesm göggyével vérig sértse az:
Vasláncait a r a n y n a l törte szét!
Az éhes germán mohón nyúlt utána:
Betellett minden dicsősége, vágya!

A Rajnán túl meg íme hirtelen
A franciáknak szíve lánggra gyul:
Egy férfi áll a néptenger felett,
És zászlaját kitűzi árbocul;
S ott senki mást nem sűg még álmiban se',
Csak e zászlónak jelszavát: „r e v a n c h e!“

Revanche! Egy boldog, édes érzelem,
Sziveknek hűrjén kéjjel átmenő!
Champagne borával szívja be a nagy —
Édes anyatejjel a csecsemő....
A beteg ím itt pirosodva lábá',
Az ott — aranyánál sárgábbra sápad....

G a m b e t t a irta zászlajára fel
A minden franciáknak jelszavát,
Halála Párist s Berlint egyaránt
Megdöbbsentő módon hatotta át;
Farsangi kedv ott megtört, gyászra hajlott,
Itt Bismarck könnyebbülten felsőhajtott....

Tanácsra várva majd önkénytelen
Néztek helyére, néztek szerteszét,
Keresitek most őt, mint egykoron
Képviselők közt Mirabeau helyét.
Üres lesz az, ugyan ki ülne benne,
A sas fészkébe szállni vaj' ki merne?

GARABONCIÁS DIÁK.

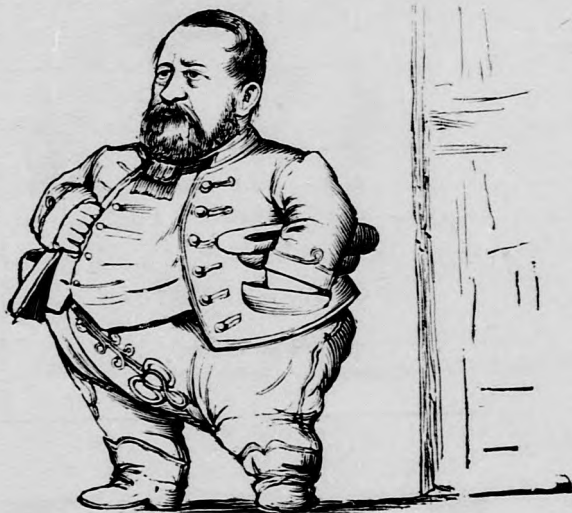
ÁR V I Z.

Pagdt Pepi ultimója.

Alkalmas ilyenkor az efféle levél: „Kedves jó atyám! Kérlek, vigasztalj meg szomorodott helyzetemben, s dicsérd meg jó szívemet, avagy korholj, megérdemlem. Amint olvashatád, a vizár dühöng városunk környezetében. A falvak népe ide tolong, hogy jó sziveink árnyékában felmelegedhessenek s élvezhessék felebaráti szerelmünk melegét. Tegnap egy szerencsétlen család, és pedig két igen öreg földműves asszonyból álló, jött hozzám s könyörgtek segélyért. Minthogy ruhájok nem vala, tehát első szánakozásomban nekik adám új báli frakkomat s fekete öltönyöm. Kérlek szánj s küldj 70 (azaz hetven) forintot. Kezeid csókolja hü fiad Pepi s. k.“

Vaskalapos Dénes véleménye.

„Ha ja Zuristen aszt akarja, hogy eszt a várost elöncse a Viz, akkor hijába itt az a sok okoskodás! Ha pejig nem akarja elveszteni a föld színérül, akkor csak hagyjuk békén! Nem szavazok meg semmit. Valami újitást akarnak bizonyossan! Ugy!“

Don Gitárro Iannó vizi románca.

Ah nézz le bájos angyal, ah nyisd fel ablakod,
Im ebed s lovagod már lábvizzel jóllakott.
Ah, vizimám röpitem literekben éléd,
Kötélhágcsókon szállnak sóhajjaim feléd!

Izompó Miháj uram gondolata.

Fene teremttötte no! honnem tunnak segíteni ez Önnav Vizönn-e! mögirom a Zal Ispány Urnak, hogygyüvőre úsasson Vermöt mindön ház alá hogy a Viz odafallon. no mög asztán hozasson sok Szögény embört erre a Vidékre, mee aszongyák a szögény emBör vize föz. Hát maj azok mögföznék ezt a tengör Vize-e; így!

ARSZLÁNBŐRBEŒ.

- Ugyebár Alfréd ur, az önök bálja elhalasztatik a vizáradás miatt?
 — Igenis nagysád.
 — Nem tudja kérem, mily időre?
 — Oh igen. Mint hallom, valészirűleg későbbre!

Vigasztaló.

Jó vagy Isten, még ha sujtsz is,
 Egyformán adsz jót és roszzat,
 Lám határunk most is ime
 Arvizzal elárasztottad.

Istenünk, ki minket ily nagy
 Csapással meglátogattál:
 Köszönjük, hogy még melléje
 Kormánybiztost is nem adtál!

Chic.

Garantírozott hírek.

* A viz az egész elmúlt héten rohamos apadást tanusított. Koresmárosok kétségbeesése nagy.

☞ A vidék lakosai tömegesen tódulnak Győrbe, minthogy a környéken roppant nagy a szárazság.

☉ A Rábaszabályozás keresztűlvivésére fölmérték a Rába medrét. Ahány köbméter az eredetétől Győrig, annyi köbméter tintát fognak venni. Mire ez a tinta végső cseppig kiiratik ez ügyben, akkorra a végső cseppből fog azon okirat megíratni, mely a Rábaszabályozás keresztűlvitelét nem javasolja.

△ Gambettának, mint halljuk, szerfölött nehezére esett, hogy halálos ágyánál Bismarckot meg nem ölelhette.

Bismarck pedig szomorúságában beteg lett, s két hektoliter könyet ontott azóta bánatában.

Bálak fohásza.

(Jogászbál jan. 10. — Nőegyleti concert jan. 15. — Kereskedő ifjuság bálja jan. 20.)

(Sóhajtv.) Istenem, csak most ne. Utánam a vizözön!

Legujabb!

Jön haza Szigetből tegnap egy ur, megszólítja barátját: Barátom, tudod mi az ujság? Nő a viz, meglehet, hogy Szigetben kiönt.

A jó barát bemegy a kávéháza: Tudják mi ujság? Meglehet, hogy már Szigetet kiöntötte a viz. Ez óta usznak is talán.

Egyik vendég találkozik a Közlöny szerkesztőjével: Tudod mi ujság? Szigetet ezóta kiöntötte a viz. Talán menekülnek is.

A Közlöny szerkesztője még azon éjjel siet kiírni lapjában hogy: Legujabb! Szigetben a viz kitört, mindenki menekül.

A pesti lapok ebből ezt olvassák ki: „Győr, 1883. jan. 5., reggeli 2 óra. (Saját külön magán tudósítónk sürgönye.) Győr városát a Duna elöntötte, a veszedelem és kár óriási, több életáldozatról is beszélnek, lakosság menekül, iszonyu az inség, teljes felfordulás uralkodik, a látvány megindító“ stb.

Mi győriek pedig csak bámulunk a szerencsétlenségen.

Czélszerű látogatójegy.

Legujabb divat.

FÖLDVÁRY MÁTYÁS

győrvidéki vizbirtokos.

A jogászbál.

Carneval urnak ajánlják figyelmébe a győri jogászok, hogy az ő báluk e hó 27-én lesz.

Indokolás: Magyar ember nem szokott, de nem is tud viz mellett mulatni, most pedig viz van több az elég-nél.

Barátságból a végletekig.

Valóban csodálatos, hogy osztozik néha két barát egymás bajaiban. Nekem is volt egy barátom, elmondhatom, hogy minden veszedelemben, bajban egyek valánk. A csapások közösen érték minket, s amikor meghalt, — elvettem az özvegyét.

Bolondgombák.

A nagy magyar alföld áldott, termékeny talaján fogamzott s mindennek lelki gyönyörűségére a nagyon „vegyes tartalmu“ „Oros-házi Közlöny“be átplántált gomba-species, spiritusba téve s feltárlalva „Garabonciás“ által.

A színházból.

Szeged, decz. 6.

Iparkodom multkori és ugyan e czim alatt megjelent cikemben is szellőztettet a véghez juttatni. És nem mondhatom, milyen jól esik az énnem, hogy éppen most jutottam ama kiváló szerencséhez, csak a legutóbbi egyik számban megemlített színésznőt, kedves népszínművésznőnkot otthonában is bemutatathatni. Melyből jól lehet, ha ígéretemet egy kissé túl is hágom, (!!!) a tek. szerkesztő u. 1b. lapjában a tért nem fogja megvonni.

En, ki a színészet iránt oly nagy vonzalommal viseltetem, ki a színészen művészetét becsülöm, hogy ne lettem volna azon, hogy annak, kit a Thalia muza oly égetően (szörnyű!) homlokon csókolt, oly szép tehetséggel megáldott, ismeretségére szert tehessek.

Kit oly remek hír övez, melynélfogva a mai napság ily kaliberű (ilyent kibeszélni!!) színésznői felé oly magasan emelkedik, kik sajnos a színészet magasatos voltát, egyszersmind vak szenvedélyeik köpenyűl (??) is használják.

Ábrándjaimban is alig elérhető, de régóta táplált hű vágyam, mult hét vasárnapján teljesedett be. (Ah!)

Amint beléptem a kisasszony szobájába, mintegy a paradicsom kertjében éreztem magamat, a szoba falai, melyen a szebbnél szebb koszoruk halmaza függött, bizonyíták azonnal, hogy bizony az egy, a közönség kedveltjének hajléka. Az asztal, az ablakfülke, mind telve elevenél-elevenebb viruló virágokkal, szép kaméliákkal s rajta felledező bimbókkal, de mind ennél szebb volt az az egyetlen rózsabimbó, mely engem igazán olyan barátságosan fogadott s ki szeméből az üdvözlés sugarait oly jótékonyan és felbátorítón bocsájtotta. (Mily szép tőle!)

Láttam a kis pacsirtát, ki esténként nekünk oly szépen dalol, annak elnye it szem től szembe, (előnyeit? szemtől szembe? ah boldog!!) melyet következőkben kísértem meg összefoglalni.

Ő a természettől meg van áldva valódi szépséggel (értem: hogy nem csupán a szinpadon néz ki szépen, csinosan). S ez nem csupán vonásainak szabályos voltából, arczbőrének finom átlátszóságából áll. Nem, ezt inkább azon kellem és nyájasság okozza, mely első látásra leköt mindenkit s mindenki o ly leküzdhetlen vágyat kelt, őt ismét láthatni. (Szóval szépek ugyan nem szép, de gyönyörű.)

Termete nem magas, inkább alacsonynak mondható, mindazáltal ennek lenni nem látszik annyira, mert növése egyenes és szépen fejlett. (Sok a beszédnek az ő értelme.)

Homlokán bogárfekete haj hullámszik. És egész lénye mintegy a kellem és az ártatlanságból átszellemült. (Különös lehet.)

Mennyi előny egy kis teremtésben és mondják kérem, nem elegendő-e ez, hogy egy fiatal ember fejét megzavarja, eltekintve a szép tehetségétől, melylyel meg van áldva. (Eltekintve kérem attól! Perze!)

De nem csak ezek által hódít, ő ügyesen cseveg, fölötte elősékeny és szívélyes, mit velem szemben is mindjárt első látogatásomnál eléggé mutatott; de erről már többet nem írok, (mily kár!) nehogy az indiscretioba essem, (meg hogy a tek. szerkesztő ur is megelégelje már). (Elég fiam, elég!!)

Még csak annyit, hogy midőn a jeles tárcász írása végén az udvariassági záradékban engedelmet kér másorra is bekopogtatni, a „szerk.“ ezt csillagozza alá: „Kérjük! Szívesen látjuk!“

Szerkesztői levélhordó.

Paprika Jancsi. Durva törésű a paprikája, kevésbé csipőset kérünk. — B. L. Budapest. Kivánata szerint használjuk fel. Üdvözlét! — H. B. helyben. Időközben ki-kiválik a szemetje; nem érzi magát otthonosan tisztességes környezetben. A mi munkatársaink koszorúja különben csak így teljes és harmonikusan összevágó. — Kajcs. Válogatva innen-onnan. — Li Ba. Nekünk hiszen nem nagy hiba, de majd kártya-paklikba nem lesz valami galiba? Megteszszük. — y Sopron. Egypár kőfic irodalmi suszterinas! Csak nem kívánsz tán komoly szóbaállást? — Fuit. A „Garabonciás képes naptárban.“ — Ribizli. Kellően meg van cukrozva. Feltárlaljuk. — Strici. Vékonyka. — Patroklius. Manapság egy-egy tudalékos, obskurus kántor meg egy okleveles kabáttolvaj is kész orákulumok és zseni-kölcönczök. — Örökzöld. Biz ez kérem örökké zöld marad! — A. Z. Bpest. Ugy léssen. — Aranyos Káka. Nagyot neveltünk neki. Hozzuk a művet. — „Többek“ kérdésére bő választ nem adhatunk; a „Házánk“ kal mi semmi összeköttetésben nem vagyunk, amit mult évi utolsó számában ki is nyilvánítottunk. Hogy ki létezik „in pelle leonis“ a Rónay bőrben, nincs a nyilvánosságra szánva. Hogy „ez a név csak aféle oroszlanbőr, mely a benne létezőnek elfödésére volna hivatva“, meglehet. Mindenesetre hízolgősen jellemzi az új szerkesztőt, hogy az ő nevét inkább álnévvvel pótolják, csak hogy a lapközönség találjon valami garanciát mégis egy névben. Hogy a „Scorpio“ miféle állat, nem vagyunk tisztában véle, nem bírjuk megérteni célját s mibenlétét. Ugy látszik komplotnak készült a Garabonciás vagy annak szerkesztője ellen, bizonyosan hálából azon „Házánk“ tól, melynek irodalmi tisztessége érdekében utóbb is 3/4 évig sok áldozatot hozott. Ami azt illeti, jöhet ellenünk tücsök, bogár, keresztspók, meg scorpio, vagy bármiféle féreg, még csak el se gázoljuk, elvész az magától! Jelezzük hát előre, hogy mi innen le nem szőlünk abba a régióba! — Több kéziratról jövőre.

„GARABONCIÁS“

előfizetési ára:

Negyedévre 1 frt 50 kr. Félévre 3 frt.

Előfizetési díjakat s közlendő hirdetések felvesz

a kiadóhivatal:

Teleky-utca 20. sz.

Hirdetések
a
GARABON-
CIÁS
részére
felvételnek
a kiadóhivatalban:
Teleky-utca
20. sz.

Kávéház-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tiszteletteljesen tudatni, hogy a Kazinczy-utca és kármelita-tér sarkán, t. Ott Ernő ur házában létező

KÁVÉHÁZAT

Buelberger J. urtól megvettem, és azt folyó 1883. évi január hó 2-ikán megnyitottam.

Fő törekvésem a legjobb kávéházi italok gyors és pontos kiszolgáltatása és számos bel- és külföldi hírlapok tartása által a n. é. közönség szíves pártfogását kiérdemelni.

Számos látogatásért esd

kész szolgálja
Schilling József.

Egy jó állapotban levő vi-selt

téli
bunda
és lábzsák,
mely kéz alatt
eladó, kerestetik
megvételre.

Bővebbet a
kiadóhivatal.

Valódi harzi

kanári madarak

gyönyörű énekkel,

darabja 5, 6, 8, 10 és 12 forintjával,
kaphatók:

Klein Ödönnél

B. Csabán.

Szétküldés a legmesszebb eső vidékekre is, az élve megérkezés iránti jótállás mellett. Bővebb árjegyzék ingyen és bérmentve.

Alulírott bátorkodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a

női ruhavarrásban

és bármely legújabb minta szerinti szabásban tökéletes jártassággal bírok, s elfogadok bármely e szakmába vágó megrendelést, azt gyorsan és jutányosan teljesítem, s akár helyben, akár vidéken háznál való munkálátokat elvállalok s azt pontosan elvégzem.

A nagyérdemű közönség jóakaratu pártfogását kéri

mély tisztelettel

Kiss Mari.

Lakás: Győrött, Belváros, 1. bástya-utca 35. sz.

Legújabb szerkezetű

korcsolyák

dús választékban, olcsó árakon

kaphatók:

Gruber Gyula

Budapest, VI. ker. „Fonciére” palotában levő kereskedésében.

Döbrösy Gyula

megyeház-utcai

papirkereskedőnél

cotillonok és cotillontourok

képes árjegyzékai

kívánatra felmutattatnak, mire a t. bálrendezőségek figyelmére tisztelettel felhívatik. Diszes és izlésteljes összeállítás a legjutányosabb árak mellett.

Originális minták részben készletben vannak. Megrendelések legrövidebb idő alatt pontosan eszközöltnék.

Valódi liptói sajt

kapható:

ÖZV. KOJANITZ MIHÁLYNÉ

fűszer-, gyarmatárak- és csemegekereskedésében

Győrött, tejfeles-utca 5. sz.

Ajánlja gazdagon felszerelt raktárát cukor, kávé, rizs Suchard-féle csokoládé, Nestlé-féle gyermektáplisz, thea, valódi jamaikai rum, angol theasütemények, valódi hollandi és bel-földi liqueurök, Arak és Cognac, szardíniák bádogszelencékben, spanyol borok, mint: malaga, madeira, old-Sherry, francia és magyar pezsgők, valódi vörös borok, kassai sonka, veronai szalámi, mortadella és minden e szakmába vágó árucikkben, a legolcsóbb árakon.

Az eredeti Singer-varrógépek

a legújabb javításokkal ellátva,
guritókra erősített sajnélküli dolgozó-állványryal bírnak,
a leggyorsabb és legtartósabb szerkezetűek,
a legmunkaképesebb és legelterjedtebb gépek
a családi örökben és legmegfelelőbbek az ipari céloknak.

Legjobb biztosíték: a gyárnak 31 éves fennállása,
a forgalom tartós növekedése,
561,000 gép eladása a múlt évben, 5 millió levén használatban.
Hetenkinti 1 frt részletfizetés mellett adatkak el!
Az oktatás díjtalanul, a csomagolás költségmentesen jár.

A versenyek folytonos támadásai és az
lőbben tanuskodnak az eredeti

eladásbani tartós növekedés a legmegfele-
Singer-gépek kitünősége mellett.

The Singer Manufacturing Co.: Győrött, fehérvári-utca 2. sz.